

ZA MJESEC LIPANJ 2025.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MIŁOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)
<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

Počeci zajednice *Faustinum* (2)

S kakvim su se poteškoćama susretale Sestre u svom radu i kako su uspijevale „održavati“ Zajednicu *Faustinum*?

Ni jedna od nas sestara nije imala dovoljno iskustva koje je bilo potrebno za prihvatiti se obveza u Zajednici *Faustinum*. Takvi su zadaci bili iznad naših mogućnosti, prerastali su svaku od nas. Ali kada Bog poziva nekoga da izvrši Njegovu misiju, tada ga ne ostavlja samoga, već ga podupire te preko drugih osoba daje svima posebne milosti i snagu.

Na tome je putu Bog postavio mnogo velikih i sposobnih ljudi. Od strane Družbe imali smo ogromnu potporu u osobi generalne poglavarice s. Pauline Slomka, a od strane crkvenih vlasti – kardinala Franciszeka Macharskog i biskupa Stanisława Smoleńskoga kojemu je jako na srcu ležala duhovna baština i proročka misija s. Faustine.

Odlukom kardinala Macharskog duhovnik Zajednice postao je p. Ivan Popiel, isusovac, izvanredan Božji čovjek koji je tomu Djelu služio ne samo svojim znanjem, već prije svega svojim ogromnim iskustvom. Snažno su nas motivirali i na rad poticali članovi Zajednice,

laici, vjernici, koji su redovito dolazili i sudjelovali u formacijskim susretima uživo ili putem medija.

Prvih par godina nismo imali ni godišnjeg odmora. Susreti formacije održavale su se također preko ljeta, u mjesecima srpnju i u kolovozu. Dvorana za susrete bila je uvijek dupkom puna. Trebalo je unositi dodatne stolice da svi sudionici sjede za vrijeme predavanja. A za duhovne obnove, oni koji su htjeli sudjelovati u njima, morali su se puno ranije prijaviti i tako osigurati svoje mjesto.

U počecima *Faustinuma* formacijski program je trajao čak 4 godine. A zatim je bila trajna formacija te početak pripreme i distribucija tromjesečnika *Orędzie miłosierdzia* (hrv. *Poruka milosrđa*). Naravno da je prije svega trebalo složiti pravila koja su bila ključna za primanje članova u Zajednicu. I to ne samo pisani tekst, već i obrede primanja kandidata, Statut Zajednice, logo, raznorazne značke, odlikovanja, organizirati svakodnevno primanje hodočasnika, korespondenciju, postavljanje internetske stranice na raznim jezicima, osnivanje zajednica po župama, vođenje duhovnih vježbi za članove, duhovnih vježbi za svećenike, a također organiziranje raznih teoloških simpozija te međunarodnih susreta za Apostole Božjega milosrđa, zatim sakupljanje podataka za zainteresirane, vođenje arhive knjiga o Božjem milosrđu te arhiviranje slika i snimaka.

Gledajući iz perspektive 25 godina postojanja (ove 2021.), jasno se vidi da je ovo djelo – Zajednicu *Faustinum* vodio i vodi sam Gospodin i da je to velika milost koja usmjerava i osjeti se da je Nebo s nama, a mi Mu samo pomažemo pa se danas može reći – puno smo toga uspjeli.

Ima li neki poseban događaj o kojem vrijedi posvjedočiti slaveći 25. obljetnicu (ove 2021.) nastanka pokreta odnosno Zajednice *Faustinum*?

Sjećam se dobro prvog formacijskog susreta *Faustinuma*. Općenito se radilo o tome da bi formacija trebala biti ne samo intelektualna/teorijska, već prvenstvo vrlo praktična.

Zato, idući tragovima s. Faustine, ponudili smo kao praksu povezivanje s Milosrdnim Isusom u vlastitoj duši pomoću strelovitih molitava koje su tematski bile usko povezane sa sadržajem ponuđenim u svakom mjesecu formacije. Takvu smo praksu željele uvesti za sve sudionike susreta. Dan prije prvog susreta nazvao me o. Popiel i upitao ne podižemo li prečku previsoko uvodeći takvu praksu za vrijeme formacije. Nije bilo vremena da se u tom trenutku time bavimo, a kao drugo osjetila sam u duši da moramo voditi ljude putem kojim je išla s. Faustina – zato jer je njezin Učitelj sam Isus Krist i da je ovaj put siguran i potvrđen kroz njezin svetački život. Ponudila sam, dakle, o. Popielu da za vrijeme formacijskog susreta upitamo sudionike je li takva formacija i praksa njima razumljiva i prihvatljiva ili je za njih teška te mogu li je prihvatiti kao svoju. I bili smo nemalo iznenađeni. Pokazalo se, naime, da ljudi nakon čitanja *Dnevnika* ovo već sami prakticiraju. Jedna žena iz mjesta Skavina rekla je da, kada je mlada ostala udovica i sama s nekoliko djece, zahvaljujući takvoj praksi preživjela najteže trenutke – jer je sve radila s Isusom.

Svoju svakodnevicu takvu kakvu je bila, proživljavala je zajedno s Isusom. Takva su svjedočanstva potvrdila da je naš način formacije dobar i da je izabrani smjer koristan. I takav praktičan oblik formacije je bio izvrstan. I tako je ostalo.

U ovih 25 godina, Sestro, sigurno ste čuli mnogo svjedočanstava od volontera i članova *Faustinuma* koja govore o lijepim plodovima poznavanja i života poruke Milosrđa. Koja Vas svjedočanstva najviše raduju?

Općenito govoreći svako me svjedočanstvo radovalo i raduje, jer ona koja su izrekli volonteri kao i članovi Zajednice *Faustinum* dolaze iz srca i znak su povratka Bogu, često s lažnih i krivih puteva i govore o tome kako su mnogi našli svoje mjesto u Crkvi i postali žarki apostoli Božjega milosrđa. S osobitim uzbuđenjem sjećam se gospođe Bogusie Dukszyk iz Nowoga Sącza koja je jednoga dana stigla na susret sa župnikom da na samim izvorima čuje što mora činiti da se i u njihovoj župi osnuje Zajednica *Faustinum*. I upravo je na taj način osnovana Zajednica *Faustinum* u spomenutoj župi i tek je nakon nekog vremena bila odobrena od strane biskupa i župnika – zapravo prva službeno priznata Zajednica *Faustinum* izvan Krakova tj. izvan Łagiewnika. Zajednica je i danas vrlo aktivna i to ne samo u spomenutoj župi, već i izvan nje. Mogli bismo reći – u cijelom gradu.

Samo Bog zna koliko se dobra dogodilo, koliko je ljudi otkrilo bogatstvo i snagu pobožnosti u čast Božjega milosrđa, koliko je milosti izmoljeno za vrijeme mjesečnih susreta kada je ta župna crkva bila dupkom puna, a isto je s hodočasnici koji su odlazili u Łagiewnike.

Činjenica je da sam se čudom čudila i bila pod dojmom mnogih životnih svjedočanstava članova Zajednice kao i volontera *Faustinuma*, njihovom brigom za vlastitu formaciju i hrabrošću pri svladavanju životnih poteškoća, osjetljivošću i trudom oko svoga i spasenja drugih. Ova crta milosrđa, toliko važna za samu s. Faustinu, jasno je pokazivala da, kako volonteri tako i ostali članovi *Faustinuma*, imaju svoj udio u karizmi naše Družbe.

Vrlo se rado spominjem raznih simpozija, duhovnih vježbi ili međunarodnih susreta – kongresa Apostola Božjega milosrđa u kojima su sudjelovali mnogi članovi iz cijeloga svijeta. Neovisno o temi susreta atmosfera je uvijek bila jako dobra. Premda su se mnogi sudionici tek prvi puta sreli i vidjeli, atmosfera je bila srdačna. Kao da se poznaju odavna. Imali su jedno srce i bili su istoga duha. Povezivala ih je ista fascinacija otajstvom milosrdne Božje ljubavi te želja da se ona prenese u njihov svagdanji život, ali i unese u suvremeni svijet.

Kako danas, nakon 25 godina, vidite Zajednicu *Faustinum*?

Jako se radujem dinamičnom razvoju *Faustinuma*, osobito u zadnjih par godina. Raduje me ne samo nastavak zacrtanog programa, već i nove inicijative i načini njihove realizacije, naročito putem medija. Imam dojam da je *Faustinum* već postigao svoju zrelost i da sada donosi svoje plodove i na taj način realizira svoje poslanje, odnosno misiju u

Crkvi, služeći ne samo članovima i volonterima *Faustinuma*, nego i ostalim štovateljima Božjega milosrđa kojih ima jako puno u Poljskoj kao i po čitavom svijetu.

Ništa mi ne preostaje već da zaželim da se vatra, odnosno poruka o Božjem milosrđu još više rasplamsava u srcima sestara i svećenika koji vode formaciju kao i kod onih koji crpe koristi iz nje da bi u nama i preko nas bilo slavljeno Božje milosrđe!

Za razgovor s. M. Elżbieti Siepak, Družba Sestara Naše Gospe od Milosrđa, prvoj voditeljici Zajednice *Faustinum*, zahvaljuje s. M. Eliana Chmielewska iz iste Družbe

Orędzie miłosierdzia, listopad-prosinac 2021. (90), str. 10/1

*s poljskog preveo p. Andrzej (Andrija) Wośko, SCJ,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa*

lektura: Marija Vuković